

To je naš sošolec Teo. Junak 2.a! Radi ga imamo, ker je prijazen. Vedno se rad igra z nami. Pomagamo mu, ko hodi po stopnicah. Žalostni smo, ker pogosto pade. Pomagamo mu zapeti bundico in zavezati čevlje. Če kdo prej konča, mu svetuje pri nalogi. Skupaj beremo. Rad se igra z lego kockami in lutkami. Tiho govori, a mi ga slišimo. Pri športu ga vključimo v skupino, čeprav je počasnejši. Ko gre domov, mu nesemo torbico. Vedno ga kdo počaka, ko se preobuvamo.

To so misli mojih drugošolcev, ki se s Teom družijo, igrajo in nabirajo znanje že leto in pol. Ponosna sem na njih, ko vidim, kako potrpežljivo ga spremljajo po stopnicah, držeč ga za roko, z mislijo, da ne pade. Pri dejavnostih ga radi vključijo v skupino, saj vedo, da se trudi po svojih najboljših močeh. Podpirajo ga pri vseh zanje enostavnih opravilih, zavedajoč se, da Teo zaradi svoje bolezni tega ne zmore.

Njihova pomoč se kaže v njihovih dejanjih. To je največ, kar lahko nudijo svojemu sošolcu. Ne morejo mu dati velikih denarnih zneskov, a vsi upamo, da bomo s skupnimi močmi in dobrimi ljudmi zbrali vsoto, ki je potrebna za njegovo zdravilo. Ob tem prazničnem prehodu v novo leto se v vseh nas skriva neizmerna želja, da naš junak Teo še naprej z nami deli svoje nasmeh in skupaj z nami preživlja šolske dni.

Prosimo, odprite svoja srca in darujte po svojih močeh! HVALA!

Jan, Nejc, Inaja, Maks, Ilhana, Kataya, Rok, Tai, Tinej,

Ema, Tessa, Nejc, Daša, Teo,

učiteljica Biserka

TESSA

INAJA
NEJC J.
DAŠA
JAN
ROK
TINEJ
TEO

EMA
KATAYA

NEJC B.

MAKS

ILHANA
TAI